

Dzięk

10 stron
Rok VII

Pomocnik

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ BYDGOSKI - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDAŃSKA - GAZETA MORSKA - DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGLEŃSKA** ; — : — : — : — : — : —

Redakcja i Administracja: Toruń, ul. Bydgoska 56. — Telefony redakcyjne: 10-91 ogólny (czynny w dzień i w nocy), 10-92 sekretarz redakcji, 10-93 redaktor naczelny. Telefony administracyjne: 10-94 biuro administracji, 10-95 kierownik administracji, 17-48 filija miejska administracji. **Filija Administracji: Królowej Jadwigi nr. 12/14, wejście od ul. Małe Garbary nr. 2. — Konto czekowe P. K. O. 160-315.**

Imponujący zjazd Stow. Elektryków Polskich w Bydgoszczy

manifestacją polskiej nauki i przemysłu elektrycznego

Wczoraj odbyło się w auli Gimnazjum Kopernika w Bydgoszczy uroczyste otwarcie VII walnego zgromadzenia członków Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Otwarcie zjazdu zaszczylił swoją obecnością p. wiceminister przemysłu i handlu Doleżał, przedstawiciel Ministerstwa Komunikacji, dyrektorowie departamentów poszczególnych ministerstw, jak p. dyr. Kandel z Min. P. i H. i dyr. Siwicki, starosta bydgoski Stefanicki, przedstawiciele wojska z płk. Chmurowiczem, płk. Korzkowiczem, mjr. Meyerem, prezydent Barciszewski, przedstawiciele duchowieństwa z ks.

kan. Schulzem, urzędów i samorządu, przedstawiciel Elektrotechnicznego Związku Czechosłowackiego p. Janu, przedstawiciel Zrzeszenia Gazowników i Wodociągów Polskich i Związku Gospodarczego Gazowni i Wodociągów w Państwie Polskiem, przedstawiciele organizacji społecznych i gospodarczych, przedstawiciele wszystkich odmów prasy i agencji prasowych i liczni członkowie S. E. P'u, a więc przedstawiciele nauki, profesorowie politechnik, dyrektorowie elektrowni, dyrektorowie fabryk elektrotechnicznych i inżynierowie elektrycy z całej Polski.

odgrywa taką rolę. Z tego punktu widzenia Ministerstwo Przemysłu i Handlu inicjatywę S. E. P'u w pełni uznaje.

Drugi powód jest bardziej natury ogólnej. W miarę trwania kryzysu utrwała się coraz bardziej ta prawda, że nie drogą międzynarodowych konferencji, ale przede wszystkim drogą upłynnienia do maksimum wszystkich zasobów i w całej pełni rynków poszczególnych państw, możemy dojść do rekonstrukcji tego, co nazywamy gospodarką narodową. Jeżeli chodzi o Polskę, to wogóle z punktu widzenia przemysłu, przemysł elektryczny posiada pierwszorzędną wartość. Przemysł elektryczny jest synonimem postępu i kultury nie tylko dlatego, że jest katalizatorem dalszych możliwości gospodarczych, ale i dlatego, że jest tym środkiem, który doskonale całej naszej strukturze odpowiada.

Jest jeszcze w Polsce jedno zjawisko, dla którego ten przemysł jest ważny. Jeżeli obserwujemy przebieg zjawisk przemysłowych, to możemy powiedzieć, że potrzeba elektryfikacji u nas jest mocniejsza, niż kryzys. I to niewątpliwie uzewnętrznia się w rozwoju wielu przedsiębiorstw, jak również w rozwoju przemysłu elektrycznego.

Mam nadzieję, że to dzisiejsze nasze zebranie przyczyni się w dalszym ciągu do rozwoju elektryfikacji i spotęgowania naszego przemysłu elektrycznego. W tej nadziei w imieniu Min. Przemysłu i Handlu, który jest najtroskliwszym opiekunem elektryfikacji i przemysłu elektrycznego u nas, życzę Panom najowocniejszych obrad

dla dobrobytu wszystkich obywateli i dla potęgi naszej Ojczyzny".

Obrady przedpołudniowe

W imieniu Elektrotechnicznego Związku Czechosłowackiego złożył życzenia jaknajlepszych obrad zjazdowi, prof. Janu z Pragi czeskiej, w imieniu zaś miasta Bydgoszczy prezydent Barciszewski.

Następnie p. prof. Obrepalski wygłosił przydzialny odczyt o programie realizacji elektryfikacji Polski. Referaty wygłosili również dyr. Januszewski o samowystarczalności Polski w dziedzinie przemysłu elektrotechnicznego i prezes Dobrzycki o jedenaście lat rozwoju portów polskich Gdyni i Gdańska, redaktor Fiedler referat o roli Bydgoszczy w dziejach Polski.

Po odczytaniu listy nadesłanych dla zjazdu życzeń od Związku Elektrotechnicznego Przedsiębiorstw królestwa Jugosławii z Belgradu, Jugosłowiańskiego Komitetu Energetycznego, Związku Jugosłowiańskich Elektrowni, od Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi i prof. Staniewicza, uczestnicy zjazdu przyjechali do Strzelnicy, gdzie p. minister Doleżał otworzył Wystawę Elektryczną, która będzie otwarta do dnia 10 czerwca br. dla szerszych warstw społeczeństwa.

Elektrycy w hołdzie Marszałkowi

Przed rozpoczęciem obrad zabrał głos przewodniczący, przemawiając w następujących słowach:

„Musimy spełnić nad wyraz smutny obowiązek uczczenia śp. Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Panu Marszałkowi składają elektrycy polscy hołd za ten jego płomienny patriotyzm, za ten hart ducha i żelazną wolę, za tę niewzruszoną wiarę od lat dziecięcych w smartwychwstanie Polski, za tę konsekwentną, upartą, pełną poświęceń walkę o jej wskrzeszenie, za tę niezmordowaną pracę bez wytchnienia nad budową i umocnieniem mocarstwa.

Jego potężnej postaci i rezultatów pracy zazdrościliśmy nam inne narody.

Lecz sam hołd byłby martwy bez uczynków. Prawdziwy hołd musi mieć na sobie odblask postaci i czynów, którym jest poświęcony, musi nas pechać do wzmożenia pracy i wysiłków na naszym odcinku w służbie ojczyzny, który on nam zostawił.

Wniosek formalny w sprawie uczczenia pamięci Marszałka Piłsudskiego przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich zgłosił zarząd na posiedzeniu popołudniowym, obecnie zaś niechaj każdy z obecnych w skupieniu zejdzie w głąb swej duszy i uczyni tam votum osobiste wzmożenia pracy ku chwale Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.“

Przewodniczący powołał prezydium w składzie: b. min. Kühna, prof. Czaplickiego, dyr. Karśnickiego, dyr. Jackowskiego z Warszawy, dyr. Raua z Łodzi, dyr. Wekerla z Poznania, dyr. Glatmana z Wilna, dyr. Knansa ze Lwowa, dyr. Bielińskiego z Gdyni, dyr. Tymowskiego z Bydgoszczy, prof. Romana Podolskiego z Katowic i sekretarz generalnego Józefa Podolskiego.

Zebrani uchwaliли następnie wysłanie telegramu do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, członka honorowego Stowarzyszenia, który z powodu żałoby narodowej nie mógł przybyć na walne zgromadzenie, o następującym brzmieniu:

„VII walne zgromadzenie Stowarzyszenia Elektryków Polskich, oddawszy hołd pamięci Wodza Narodu Józefa Piłsudskiego, Pierwszego Marszałka Polski, zwraca się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, Śwego Najdostojniejszego członka honorowego z prośbą o łaskawe przyjęcie wyrazów najgłębszej czci i zapewnienia wytrwałej pracy dla dobra Państwa w myśl orędzia Pana Prezydenta“.

Następnie wysłano telegramy do p. premiera, panów ministrów spraw wojskowych, komunikacji, przemysłu i handlu i do ministra poczt i telegrafów.

Przewodniczący zebrał po przywitaniu p. wiceministra Doleżała, przedstawicieli ministra komunikacji, przedstawicieli władz i zebranych licznie elektryków, udzielił głosu p. ministrowi Przemysłu i Handlu Doleżałowi, który powitał zjazd elektryków w imieniu pana ministra Przemysłu i Handlu.

Przemówienie P. Wiceministra Doleżała

„Minister Przemysłu i Handlu niemal w ostatniej chwili ku żalowi swemu zmuszony był zaniechać zamiaru przybycia na zjazd dzisiejszy i polecił mi zastąpić go na dzisiejszym święcie nauki elektryfikacyjnej i polskiego przemysłu elektrycznego. Spełniając ten zaszczytny mandat, miło mi jest oświadczyć, że Ministerstwo nasze docenia w całej pełni wytrwałą inicjatywę Stow. Elektryków Polskich, zwołującego doroczne walne zgromadzenia, a raczej zjazdy, tem donioślejsze, że połączone równocześnie z pokazem tego co kraj nasz w dziedzinie wytwórczości elektrycznej w danej chwili daje. Doceniamy to dla wielu powodów, z których dwa są najważniejsze. Pierwszy powód jest ten, że jeżeli Polska przy stosunkowo szczuplejszych zasobach niżeli inne państwa, kroczy jednak na czele tych państw, które wykazują najzdrowsze znamiona zwalczania niemocy gospodarczej, jaka trapi cały świat to dzieje się to dlatego, że w Polsce pod rządami Marszałka Piłsudskiego uznawaliśmy zasadę, iż nikt nam nie dopomoże jeżeli sami sobie nie dopomożemy.

Prawda ta ustaliła się w systematycznej pracy, w postawieniu zasady organizacyjnej. W tej pracy organizacyjnej niewątpliwie odpowiednio przygotowany zjazd, jak ten, na którym mamy zaszczyt być obecni

Otwarcie Wystawy Elektrycznej

Wystawa ta przedstawia cały dorobek krajowego przemysłu elektrotechnicznego, najnowsze urządzenia i wyroby z działu maszyn elektrycznych, grzejnictwa, urządzeń rozdzielczych niskiego i wysokiego napięcia, oświetlenia materiałów izolacyjnych, akumulatorów, kabli i przewodów, materiału instalacyjnego, radjotechniki itp.

Wystawa obok poważnego znaczenia gospodarczego posiada dużą wartość naukowo-techniczną i dydaktyczną dzięki licznym odczytom i pokazom, szematom, fotografom i opisom, które uzupełniają wystawione w stoiskach ekspozycyjne. Obok wystawców przemysłowych bierze udział szereg instytucji naukowych i społecznych, jak Instytut Spraw Społecznych. Wystawa wzbudza przekonanie, że młody polski przemysł elektrotechniczny i zdobycze naukowe na tem polu są dowodem wielkiem ży-

wności w dobie ogólnej depresji gospodarczej.

Nowe władze S. E. P'u

W godzinach popołudniowych odbyło się posiedzenie dla spraw formalnych, na którym zatwierdzono szereg przepisów i norm elektrotechnicznych i dokonano wyboru władz Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Na prezesa wybrano p. min. Kühna, na wiceprezesa powołano prof. Obrepalskiego, oraz dyr. Raua i dyr. Tymowskiego.

Utworzenie funduszu im. Marsz. Piłsudskiego

Na posiedzeniu uchwalono poza tem przekazać 1.500 złotych na budowę kopca imienia Marszałka Piłsudskiego na Sowińcu pod Krakowem oraz ustalono utworzyć stały Fundusz Stypendjalny imienia Marszałka Józefa Piłsudskiego dla studentów elektryków obu politechnik (warszawskiej i lwowskiej) w Polsce. W tym celu powołany został Komitet w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, do którego zaproszone będą wszystkie organizacje elektrotechniczne w kraju.

Zjazd Elektryków Polskich jest wzorowo zorganizowany i może być przykładem dla wielu naszych zjazdów. Piękne miasto Bydgoszcz przybrało z okazji zjazdu Elektryków Polskich odświętną szatę. Liczne gmachy oświetlono wieczorem reflektorami. Na uwagę zasługuje szczególnie wspaniałe i pomysłowo urządzone oświetlenie różnokolorowe wodospadów przy młynie na Brdzie.

W dniu 31 maja prowadzone będą obrady w sekcjach elektryfikacyjnej, przemysłowej, trakcyjnej i telekomunikacyjnej i wycieczki do zwiedzenia fabryki Kabel Polski i portu w Brdziejcu do Wisły.

Mrozący krew w żyłach wypadek tramwajowy w Warszawie

Wóz z uszkodzonymi hamulcami w całym pędzie wpadł na inny tramwaj — Szereg osób odniosło rany

(o) Warszawa, 30. 5. (Tel. wł.) Dziś około godz. 1-ej w południe u zbiegu ulic Marszałkowskiej i Królewskiej w Warszawie motorniczy, prowadzący wóz linii nr. 17, wskutek zapalenia się kabla i uszkodzenia hamulców, stracił panowanie nad tramwajem. Wóz wraz z przyczepką w pełnym pędzie mijał przystanki, siejąc popłoch wśród przechodniów. Wreszcie z całą szybkością wpadł na zwrotnicę, na której jechał tramwaj linii „M“. Nastąpiło gwałtowne starcie, oba wozy wyskoczyły z szyn, posypały się odłamki szkła z rozbitych szyb okiennych.

Wśród pasażerów wybuchła panika, zaczęli oni wyskakiwać przez okna, kalecząc się o odłamki rozbitych szyb. Na miejsce wypadku przybyło pogotowie ratunkowe; ogółem 11 osób odniosło rany, przyczem jedna z nich — poważne.

Ruch tramwajowy na tej linii doznał wskutek katastrofy 1-godzinnej przerwy.

Grożne chmury nad pałacem Burbońskim

(Korespondencja własna).

Paryż, w maju.

Wysoko ponad dachy domów wyrasta klasyczny fronton monumentalnej, greckiej świątyni. Las potężnych kolumn podpira stropy, jak rząd olbrzymów, wyniosłych i obojętnych wobec roju mrówek, krążących u stóp ich w jakimś śmiesznym, niezrozumiałym pospiechu. To kościół św. Magdaleny, kamienny kolos Paryża, jak wyspa milczenia i powagi, wypiętrzona ponad płynącą u jej podnóża, niekończącym się nurtem, rzeką aut i ludzkiego tłumy. Stoi tak dumna i wspaniała, poprzez szeroką, lśniąca ulicą Królewską, poprzez ogrom placu Zgody, poprzez kamienną strzałę przywiezionego aż z Egiptu pylonu, a wreszcie poprzez most, rzucony nad buremi wodami Sekwany — spogląda na swą godną siostrzycę lewobrzeżną — pałac Burbonów. Niestety — pozory miłę, bo dwa te gmachy, zamykające tak zgodnie z obu stron perspektywę przepięknej, kamiennej alei — godne są siebie jedynie ...nazewnątrz. Bo wewnątrz nie przypominają się w niczem. Tu, na placu świętej Magdaleny — skupiona ciżba naw kościelnych. Tam, naprzeciw — wieczne rojowisko namiętności, intryg i swarów. Poprostu — Izba Deputowanych.

Pamiętamy wszyscy owe tragiczne dla Francji dni latowe 1934 roku, gdy to ogień walk i zjadliwości partyjnej z sal pałacu burbońskiego przetrząsł na ulicę paryską, znacząc się krwawą katakombą dziesiątków ofiar, jakie wybujały parlamentaryzm francuski złożył na kamiennych płytach (o ironjo!) placu Zgody. Lecz zapomnieli śnać o tem panowie deputowani Izby, bo oto znów nad Francją zawisły groźne, kto wie, czy nie groźniejsze, niż wówczas, chmury: rząd premjera Flandina, ten rząd, który miał być drugim z kolei „plastrem pacyfikacyjnym” (po obalonym w listopadzie „rządzie ratunku narodowego” G. Doumergue'a), ten właśnie rząd stanął dziś wobec groźby przesilenia. I to przesilenia (jeżeli do niego dojdzie) tem brzemenniejszego w skutki, że dzieje się to w obliczu zawrotnego deficytu budżetowego 10 miliardów franków!

Tak, 10 miliardów, to znaczy tyle, ile zaledwie parę lat temu miał skarb państwa zapasu, uciulanego w dobie pomyślnej konjunktury „na czarną godzinę”. I właśnie ta czarna godzina nadeszła obecnie.

Ale jeszcze przed nią do kas rządowych zawitaly pustki i niedobory, rosąca z dnia na dzień, z godziny na godzinę niemal z szybkością huraganu. Jest przytem tem gorzej, tem tragiczniej, że deputowanych francuskich nie nauczyły niczego te gorzkie doświadczenia, jakie mają już za sobą z ubiegłych lat kryzysu inne państwa Europy. Gdzieindziej społeczeństwa poniosły już ciężkie nieraz, ale jakże zbawienne ofiary dla ratowania budżetu i gospodarki swych krajów. Francja jest do dziś jedyną „wyspą zamierchłej przeszłości”, na której nic a nic się nie zmieniło od owych minionych, szczęśliwych dni, gdy ludzkość nie wiedziała jeszcze, co to kryzys. Gdzieindziej stopniowo przeprowadzano oszczędności budżetowe, upraszczano administrację, redukowano pensje i wydatki — tylko we Francji nie chciano o tem nawet słuchać. Ilekroć zjawiał się taki śmiałek, minister skarbu, lub premier gabinetu i odważał się wniesić do Izby projekt oszczędności — robił się taki gwałt wśród partyj parlamentarnej, w organizacjach, pośród funkcjonariuszy państwowych, i komunalnych, że w rezultacie najbliższego głosowania Izby — padał cały rząd. Wraz z jego upadkiem, wędrowały do kosza projekty ratowania skarbu. A tymczasem deficyt budżetowy rósł, pęczniał, olbrzymiał — aż dosięgnął astronomicznych rozmiarów 10 miliardów...

W najbliższych dniach rozstrzygną się losy budżetu, losy gospodarki państwowej; ba — może nawet losy całej Francji? Premier Flandin zażądał — solidarnie z całym rządem — udzielenia gabinetowi francuskiemu szerokiego pełnomocnictw, niemal dyktatury gospodarczej.

W pałacu burbońskim zawrzało, jak w ulu: jasko, we Francji dyktatura, choćby tylko gospodarcza? To coś niesłychanego, do tego nie można dopuścić, choćby... Tak, choćby miał kraj zalać potop inflacji, topiąc w swych mętnych, wzbudzonych falach z takim trudem przed kilku laty ustabilizowanego franka! Nic dziwnego, wszakże francuscy liderzy partyjni wraz z pałacem Burbonów wzięli w spuściznę owe tragiczne, królewskie powiedzenie:

— Aprés nous — le déluge! Po nas — choćby potop...

Ale jest pewna siła, która swą groźnie wyciągniętą pięścią, ploszy błogą beztróską nieodpowiedzialności panów deputowanych. Siłą tą jest — ulica paryska, ta sama ulica, która potrafiła groźnie się wyszczerzyć nawet na paszcze armat i lufy karabinów maszynowych w dniu 6 lutego ubiegłego roku. Bo ulica ta wie, że stanęłyby za nią potężne już dziś organizacje patriotyczne, związki młodzieży i kombatancki ze stutysięczną armiją „ognistego Krzyża” na czele, słowem ci wszyscy, którzy zdecydowaną walkę wypowiedzieli chaosowi i de-

magogji partyjnej. Z ich rosnącą siłą i popularnością partje parlamentarne niewątpliwie liczyć się będą musiały, tembardziej, że nie będą prawdopodobnie chciały wziąć na siebie odpowiedzialności za obalenie w takiej chwili projektów ratowania skarbu od bankructwa.

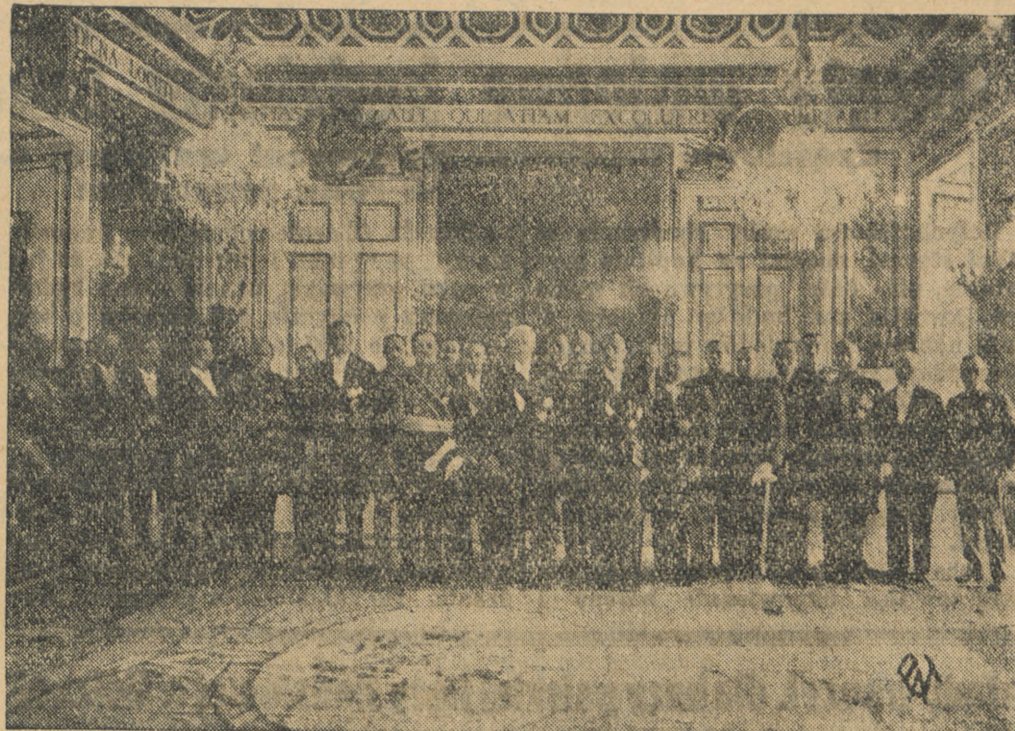
Trudno przewidzieć, jak się potoczą wypadki najbliższych dni. Chmura troski, jaka osiadła na czołach tych patriotów francuskich, którzy chcą i potrafią patrzeć w przyszłość, jest jednak bardzo wymowna. Deljot.

Bank Francji po raz trzeci podwyższył stopę procentową

W dniu 28 bm. Bank Francji po raz trzeci w ciągu 5 dni podwyższył stopę procentową. Stopa dyskontowa została podwyższona z 4 proc. do 6 proc., stopa zaliczek pod zastaw złota — z 5½ proc. do 7 proc., stopa od pożyczek 30-dniowych pod zastaw papierów — z 4 proc. do 6 proc.

Jak wiadomo, pierwsza podwyżka stopy procentowej miała miejsce dnia 23 bm., druga — dnia 25 bm. i obowiązywała od dnia 27 bm.

Nowy ambasador francuski w Warszawie



W dniu 29 bm. nowy ambasador francuski w Warszawie p. Leon Noël złożył panu Prezydentowi R. P. prof. Mościckiemu na Zamku Królewskim w Warszawie swe listy uwierzytelniające.

„Normandja” na Oceanie Czy wielki transatlantyk francuski zdobędzie „Błękitną Wstęgę”?

Zdawało się już, że strajk załóg okrętowych, który wybuchł w Havrze pięć dni temu, nie pozwoli wypłynąć „Normandji” na wody Atlantyku. Strajk został jednak załagodzony dzięki wysiłkom władz i oto dzisiaj, 29 maja, wyruszył największy okręt świata w pierwszą swą podróż do Nowego Jorku.

Na pokładzie „Normandji” znajdują się goście wyjątkowi: chrzestna matka okrętu, żona prezydenta Republiki, pani Lebrun, minister marynarki handlowej, prezes Compagnie Generale Transatlantique, właścicielki okrętu, W. Bertrand, gubernatorzy — Olivier i Cangarnel, maharadża Kapurthala, gwiazdy literatury jak Sacha Guitry, Collette, Farrère, gwiazdy sceny jak Gaby Morlay i V. Boucher, etc. etc. Ani jednej kabiny, ani jednego łóżka wolnego niema na „Normandji”, cały okręt został „wykupiony”.

Z niesłychanym napięciem i zainteresowaniem oczekują przybycia „Normandji” w Nowym Jorku. Rekordomania Amerykanów każe im zgóry podziwiać największy statek, najszybszy, najwytworniejszy i najdroższy. Ze względu na rozmiary „Normandji” musiano wybudować w porcie nowojorskim nowe molo długości 300 metrów, do którego przybije pływający olbrzym.

Wypłynawszy 29 bm. z portu w Havrze, ma przybyć „Normandja” do Nowego Jorku 3 czerwca. Cały Nowy Jork gotuje się już

na tę uroczystość, powstają nawet zakłady o to, o jakiej godzinie ukaza się olbrzymie kominy okrętu francuskiego na horyzoncie wybrzeża. Dzień 3 czerwca będzie istotnie dniem Francji, a może i triumfem techniki francuskiej, jeśli „Normandji” uda się pobici rekord szybkości i zdobyć Błękitną Wstęgę. 3 czerwca będzie gorączkowo oczekiwany w Paryżu i w Nowym Jorku. Czy urzeczywistnią się nadzieje konstruktorów francuskich?

Istnienie N. R. A. pod znakiem zapytania Po orzeczeniu Sądu Najwyższego w Waszyngtonie

Sąd Najwyższy w Waszyngtonie uznał jednomyślnie za akt sprzeczny z konstytucją udzielenie prezydentowi Rooseveltowi przez Kongres pełnomocnictw, upoważniających go do stworzenia N. R. A. (National Recovery Administration) i narzucenie przemysłowi prywatnemu kodeksu regulującego warunki pracy i płac.

Orzeczenie trybunału najwyższego, oraz ostatnia uchwała projektu Patmana o wyplacie zasiłków byłym wojskowym z nowej emisji banknotów, dokonana przez Izbę Reprezentantów, mimo weta Roosevelta, wskazuje wyraźnie, że społeczeństwo amerykańskie w dużej części nie zgadza się z polity-



Większość niemiecka rządzi w radzie miejskiej Kłajpedy

Z Kłajpedy donoszą: Po dłuższej przerwie odbyło się posiedzenie kłajpedzkiej rady miejskiej, na którym dokonano wyborów nowego prezydium. Członkowie dawnego prezydium znajdują się w więzieniu w związku z wyrokiem w głośnym procesie Niemców kłajpedzkich.

Fracja litewska kłajpedzkiej rady miejskiej zgłosiła chęć współpracy z przedstawicielami ludności niemieckiej, domagając się jednak przyznania stanowiska wiceprezesa rady. Nad ofertą litewską większość niemiecka przeszła do porządku, obsadzając wszystkie stanowiska w radzie radnymi niemieckimi.

Analiza obrotów handlowych polsko-niemieckich

Powołany przez radę traktatową Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie komitet do spraw niemieckich odbył ostatnio szereg posiedzeń, na których rozpatrywane były przygotowane przez biuro traktatowe materiały, dotyczące analizy obrotów handlowych polsko-niemieckich. Komitet zwrócił w swych pracach uwagę na sprawę rozszerzenia wymiany towarowej z Niemcami oraz zapewnienia dla eksportu polskiego rynku tego kraju. Szczególnie trudności w rozwoju obrotów towarowych z Niemcami wywołuje reglamentacja dewizowa, dzięki której Niemcy posiadają możliwość kształtowania swego importu z Polski przez odpowiednią politykę przydzielania dewiz.

Syn Macieja Pitusa został „Jubilee baby”

Oryginalny wypadek miał miejsce w dniu jubileuszu króla angielskiego Jerzego na transatlantyku „Alcantar”. Oto żona polskiego emigranta, Macieja Pitusa, odbywającego podróż do Argentyny, urodziła syna na pokładzie statku. Potomek hrubieszowskiego rolnika urodził się na terytorjum angielskim, w myśl prawa, że pokład angielskiego okrętu jest skrawkiem terytorjum Wielkiej Brytanji. Ze względu na odbywający się właśnie jubileusz króla Anglii wydarzenie to nabrało wielkiej wagi dla obecnych na statku Anglików. Urządzono uroczystość. Mały Piotruś otrzymał imię Geory John i tytuł „jubilee baby”, a poatem uznano go obywatelem angielskim. Zebrano wielką sumę, którą wręczono ojcu i przeznaczono na fundusz wyprawki. Pasażerowie okrętu wysłali iskrową depeszę do króla Jerzego V z zawiadomieniem o tem niezwykle zdarzeniu. Geory John Pitus korzystać będzie w przyszłości z szeregu przywilejów, któremi Anglja obdarza wszystkich urodzonych w dni uroczyste, związane z osobami panujących.

Przedłużenie służby telegraficzno-telefonicznej

Z dniem 1 czerwca rb. we wszystkich placówkach pocztowych w promieniu 30 km przedłuża się służba telegraficzno-telefoniczna do godz. 21, a w placówkach o większym ruchu do godziny 24.



ś. p.

Inż. Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Przemysłowego Pom. Urzędu Wojewódzkiego,
Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta“
Członek wielu Towarzystw.

zmarł nagle w Krynicy, dnia 28-go maja 1935 r. przeżywszy lat 48, o czym zawiadamiają pogrążeni w głębokim smutku

żona z dziećmi, matka, siostra, szwagier i rodzina.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w Toruniu, w sobotę dnia 1 czerwca, w kościele Najświętszej Marii Panny o godzinie 10-tej rano. Pogrzeb z kościoła tegoż dnia o godzinie 16-tej na cmentarz przy ulicy Wybickiego.

Toruń, w maju 1935 r.

4898

Przed objazdem Pomorza, Wielkopolski i Śląska

Otwarcie Pociągu-Wystawy wytwórczości polskiej

Dnia 29 bm. na dworcu Wileńskim w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie Pociągu - Wystawy, zorganizowanego przez Centralne Towarzystwo Popierania Wytwórczości Krajowej. W uroczystości tej wzięli udział pp. ministrowie Raychman, Butkiewicz, Poniatowski, wiceministrowie Doleżał i Chyliński, prezes B. G. K. Górecki oraz cały szereg wyższych urzędników i przedstawicieli świata gospodarczego.

Przed otwarciem zaproszeni goście zgromadzili się w hallu wyjściowym dworca, gdzie wstępne przemówienie wygłosił prezes Centralnego Towarzystwa Popierania Wytwórczości Krajowej **b. min. Janta - Połczyński**, który podkreślił, że otwarcie Pociągu - Wystawy odłożone zostało z powodu dni żałoby narodowej. Męskim pojęciem żałoby jest, aby spełniać wolę przekazaną nam w spuściznie przez Wielkiego Zmarłego. Wolą tą była praca dla kraju, dlatego też przystępujemy — mówił prez. Janta - Połczyński — do otwarcia pierwszego Pociągu - Wystawy, który ma służyć do propagandy tych samych celów, jakim służy Centralne Towarzystwo Popierania Wytwórczości Krajowej. Zgromadzone ekspozycje w pociągu mają wskazywać zwiedzającym, co kraj wytwarza, jakie towary krajowej wytwórczości można nabyć, a jakie towary pochodzenia zagranicznego dotychczas używaliśmy.

Następnie na zaproszenie prezesa Janty-Połczyńskiego, symboliczną wstęgę przecięł p. minister przemysłu i handlu Raychman, a ks. Czupczyk dokonał poświęcenia Pociągu - Wystawy.

Pociąg - Wystawa obejmuje 30 wagonów pod ekspozycje, nadto wagon-kino, wagony sypialne dla personelu, wagon-restaurację, oraz wagon-elektrownię.

Wystawa obejmuje niemal wszystkie działy przemysłu polskiego, rolnictwo, walkę z przemysłem, oraz działalność najważniejszych przedsiębiorstw państwowych. W ten sposób pociąg - wystawa zapozna szerokie rzesze zwiedzających zarówno z całokształtem produkcji krajowej, jak i z obrazem życia gospodarczego Polski. W tym celu — oprócz ekspozycji poszczególnych działów wytwórczości — uwzględniono dydaktykę ogólnogospodarczą, zwłaszcza pod względem dydaktycznym zorganizowany został dział specjalny przez wystawienie odpowiednich ekspozycji Centralnego Towarzystwa Popierania Wytwórczości Krajowej, oraz przez Muzeum Przemysłu i Techniki.

Wystawa dzieli się na trzy główne działy. Dział przemysłowy objął hutnictwo węglowe, hutnictwo żelazne i przemysł metalowy, przemysł rafineryjny, przemysł elektrotechn., radio, radjotechnikę i przemysł muzyczny, przemysł szklany, budowlany, chemiczny, włókienniczy i konfekcyjny, papierniczy i graficzny, skórzaną, spożywczy, oraz rybołówstwo morskie. — Dział rolniczy obejmuje nasiennictwo, lnianstwo, produk-

cję wełny krajowej, skór krajowych, nasiona oleiste, zielarstwo, jedwabnictwo, chłodnictwo, hodowlę zwierząt futerkowych i propagandę spożycia produktów mleczarskich. Dział ogólny wystawy zawiera propagandę oszczędności, zwalczanie przemytu, oraz stoiska i tablice ogólnodidaktyczne. Ogółem w wystawie bierze udział 132 instytucje i firmy, które wystawiły w wagonach własne stoiska.

Przed wyruszeniem w objazd po kraju pociąg stać będzie na dworcu Wileńskim w Warszawie przez kilka dni, a następnie wyruszy w pierwszą turę, obejmującą około 60 miejscowości w woj. poznańskim, pomorskim i na Górnym Śląsku. Jako nowoczesny środek realnej propagandy wytwórczości krajowej Pociąg - Wystawa powinien odegrać poważną rolę gospodarczo - społeczną.

W dniu 28 maja 1935 r. o godz. 9,30, zasnął w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony św. Sakramentami mój najdroższy mąż, nasz ukochany ojciec

ś. p.

Władysław Kowalski

właściciel restauracji Dworca Morskiego w Gdyni, przeżywszy lat 54

O czym zawiadamiają w głębokim smutku pogrążeni

4909

żona i dzieci.

Pogrzeb odbędzie się dnia 31 maja br. o godz. 18-tej z kostnicy miejskiej

Dnia 29 maja 1935 r. o godzinie 9,30 zmarł po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony Sakramentami św.

ś. p.

Józef Goga

Kapitan rezerwy W. P., Kawaler orderu „Virtuti Militari“, oficerskiego Krzyża „Polonia Restituta“, Krzyża Niepodległości i Krzyża Walecznych były długoletni prezes Pomorskiego Okręgu Powstańców i Wojaków

Ekspozycja zwłok odbędzie się w sobotę dnia 1 czerwca o godz. 9-tej z kostnicy Szpitala Miejskiego do kościoła farnego św. Mikołaja, skąd po nabożeństwie żałobnym pogrzeb na cmentarz parafialny.

4900

W ciężkim smutku i żalu

żona i rodzina.

Grudziądz - Toruń, w maju 1935.

Dwie ofiary morza w Gdyni

Samobójstwo dziewczyny z powodu nieszczęśliwej miłości i nieszczęśliwy wypadek mechanika

Wczoraj rano fale morskie wyrzuciły pod Gdynią zwłoki jakiejś młodej kobiety. Zawiadomiona o tem policja wszczęła niezwłocznie dochodzenia, które w krótkim czasie pozwoliły ustalić, że denatką jest 20-letnia Hana Sochaczewska z Aleksandrowa Kujawskiego.

Z pozostawionego przez nią listu wynika, że specjalnie przyjechała ona do

Gdyni, aby popełnić tu samobójstwo przez utopienie się w morzu z powodu zawiedzionej miłości.

W tym samym dniu wylowiono w porcie zwłoki 49-letniego mechanika Maksymiljana Piotrowskiego, który wchodząc na barkę, stracił równowagę i spadł z pomostu do morza. Zwłoki Piotrowskiego odstawiono do kostnicy.

U ludzi, cierpiących na żołądek, kłóski i złą przemianę materji, stosowanie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa pobudza prawidłowość funkcji narządów trawienia i kieruje odżywcze dla organizmu soki do krwiobiegu.

Z całego kraju

ŚMIERĆ POD ZWAŁAMI WĘGLA.

Ze Śląska Opolskiego donoszą: na kopalni „Szczęście Ludwika“ oberwały się zwały węgla, które zasypały dwóch górników Malorona i Barona. Obaj ponieśli śmierć na miejscu.

Dziś rano na jednym z filarów kopalni Silesia masy kamienia oderwane ze stropu przygmiotły dozorcę kopalnianego 38-letniego Antoniego Koskę. Nieszczęśliwy górnik poniósł śmierć na miejscu.

Na kopalni Wawel w Rudzie, nastąpiło na pokładzie „Pochhammer“ zawalenie się chodnika na długości około 150 m., wskutek czego zasypanych zostało 4-ch górników. Natychmiast wszczęta akcja ratunkowa, prowadzona jest przez specjalne kolumny ratownicze zmieniające się co godzinę. Dotychczas nie zdołano natrafić jednak na ślady zasypanych.

BURZE I ULEWY W WOJ. ŁÓDZKIM. Potoki przerwały tor Skarżysko-Koluski.

W nocy na środę przeszła nad Skarżyskiem i okolicą nowa gwałtowna burza, połączona z niezwykle ulewą, która spowodowała b. znaczne szkody.

Tor kolejowy na trasie Skarżysko - Koluski został w kilku miejscach przerwany przez potoki, spływające ze wzgórz Ubyzowskiego i Pogorzelskiego. Największe przerwy zostały poczynione na odcinku Skarżysko - Sołtyków. Również przerwane zostały połączenia telefoniczne. Szosa konecka w wielu miejscach w okolicy Gilowa i Górek została rozerwana. Drużyny robotnicze pod kierownictwem inżynierów pracują dniem i nocą, aby usunąć przerwy w komunikacji. Rzeka Kamienna w pobliżu Skarżyska wylała do szerokości 300 m. Wiadukt koło fabryki „Kamienna“ został w kilku miejscach uszkodzony. Woda zalała przybrzeżne łąki i sąsiednie ogrody.

WYROK NA SPRAWCÓW KATASTROFY KRZESZOWIECKIEJ.

Dwie osoby skazane za nieumyślne spowodowanie katastrofy.

W środę ogłoszono w krakowskim Sądzie Okręgowym wyrok w procesie przeciw czterem kolejarzom oskarżonym o spowodowanie katastrofy kolejowej w dniu 2. 10. 1934 r. pod Krzeszowicami, w której utraciło życie 11 osób, zaś kilkanaście odniosło ciężkie rany. Trybunał skazał za nieumyślne spowodowanie katastrofy i nieumyślne pozabawienie życia 11 osób — blokowego 46-letniego Antoniego Drabika — na 1 rok i 6 mies. więzienia, z zawieszeniem na 3 lata, urzędnika ruchu, 40-letniego Gąbrjela Niecia na 1 rok — z zawieszeniem na dwa lata, nadto zaliczono skazanym arest śledczy. Nastawicz kolejowy Bartłomiej Ziembicki oraz konduktor Antoni Kaczmarek zostali uniewinnieni.

Jeszcze jeden „milioner“

Przed kilku dniami podaliśmy fotografie osób, które posiadały ćwiartki słynnego już dziś numeru 87.111, będącego zdobywcą głównej wygranej miliona złotych w 32-jej Loterii Państwowej.

Dziś mamy możliwość przedstawić trzeciego członka szczęśliwego grona posiadaczy tego numeru.



Jest nim p. Franciszek Streng, nauczyciel w miasteczku Żuprany. Mało kto dotąd słyszał o tej malowniczej zresztą miejscowości. Leży ona w powiecie oszmiańskim, województwa wileńskiego i tam właśnie wśród półtora tysiąca mieszkańców los wybrał pana Strenga i grono jego znajomych i przynależał im okragła suma 200.000 zł. Wybrańca fortuny podjął już pieniądze i umieścił je w Banku Gospodarstwa Krajowego. Co z nimi zrobi, jeszcze nie wie: musi się naradzić z przyjaciółmi, bo — jak mówi Mickiewicz — „Nie masz teraz prawdziwej przyjaźni na świecie. Ostatni znam jej przykład w oszmiańskim powiecie“.

P. Streng i jego przyjaciele zaopatrzyli się już w losy do I-jej klasy 33-jej loterii i dalej grają razem. Może znów przypadnie im jaka wygrana, a może właśnie oni będą wybrańcami dodatkowego, bezpłatnego ciągnięcia tej loterii w grudniu, t. zw. gwiazdkowego.



Dnia 28 maja br., zmarł nagle w Krynicy

ś. p.

Inż. STANISŁAW CELICHOWSKI

Naczelnik Wydziału Przemysłowego Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego, Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta”

Od powstania Polski śp. Zmarły był gorliwym orędownikiem Rzemiosła Pomorskiego i jako przedstawiciel Min. Przemysłu i Handlu w Izbie Rzemieślniczej życzliwym jego doradcą, to też pamięć o Jego dla rzemiosła zasługach nigdy nie zagaśnie.

IZBA RZEMIESLNICZA W GRUDZIĄDZU

Prezes
Piotr Jakubowski

Dyrektor
Biszoff

4899



Dnia 28 maja br., zasnął w Bogu

ś. p.

Inż. Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta”

były Zarządca Przymusowy Głównego Urzędu Likwidacyjnego w Poznaniu przy Elektrowni, Gazowni i Tramwajach w Toruniu

Na stanowisku tem śp. Zmarły oddał nieocenione zasługi Zakładom tutejszym, a swoim kryształowym charakterem zaskarbił sobie wdzięczność wszystkich pracowników.

Cześć Jego pamięci!

Zarząd Miejski w Toruniu
Elektrownia — Gazownia — Tramwaje

4918

Msza żałobna odbędzie się dnia 1. 6. 35 r., w kościele N. Marji Panny o godz. 10-tej, pogrzeb tegoż dnia o godz. 14-tej, z kościoła N. Marji Panny.



Dnia 28 maja 1935 r., zmarł w Krynicy

ś. p.

Inżynier Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Przemysłowego, Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta”, Prezes Koła admin. ogólnej
Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza” w Toruniu

W Zmarłym tracimy światłego i gorliwego przewodnika oraz zasłużonego działacza naszej organizacji.

Cześć Jego pamięci!

Koło administracji ogólnej
Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza”

Toruń, w maju 1935 r.

4903



Dnia 28 maja rb., zmarł nagle w Krynicy

ś. p.

Inż. STANISŁAW CELICHOWSKI

Naczelnik Wydziału Przemysłowego Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego,
Kawaler Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta”

Zmarły zaletami serca i charakteru zaskarbił sobie wśród nas głęboki szacunek.

Cześć Jego świetlanej pamięci!

Urzednicy

Izby Rzemieślniczej w Grudziądzu

4904



Pamięci

Ś. p. Inż. STANISŁAWA CELICHOWSKIEGO

Naczelnika Wojewódzkiego Wydziału Przemysłowego
Kawalera Krzyża oficerskiego „Polonia Restituta”

— wielkiego przyjaciela kupiectwa pomorskiego i niestrudzonego działacza na niwie odbudowy handlu narodowego —

składa **CZESCI**

ZWIĄZEK TOWARZYSTW KUPIECKICH NA POMORZU

Grudziądz, w maju 1935 r.

4902



Dnia 29 maja 1935 r. rozstał się z tym światem po długiej i ciężkiej chorobie

ś. p.

Józef Goga

kapitan rezerwy W. P., Kawaler orderu „Virtuti Militari”, oficerskiego Krzyża „Polonia Restituta”, Krzyża Niepodległości i Krzyża Walecznych.

W drogim Zmarłym straciłem najbliższego współpracownika i doradcę a przedsiębiorstwo moje długoletniego, szczerze oddanego kierownika, którego szlachetny charakter i przywiązanie do firmy zachowam na zawsze we wdzięcznej pamięci.

Alojzy Ruchniewicz.

Grudziądz, w maju 1935 r.

4901



ś. p.

Inż. Stanisław Celichowski

Naczelnik Wydziału Przemysłowego w Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim

Przewodniczący Koła resortowego administracji ogólnej Stowarzyszenia „Rodzina Urzędnicza” w Toruniu

zmarł w Krynicy dnia 28 maja 1935 r.

o czym zawiadamia

Zarząd Ziemi Pomorskiej
Stow. „Rodzina Urzędnicza”

4906

Programy radiowe

Sobota, 1 czerwca

ROZGŁOSNIA TORUNSKA

6.30 Tr. z Warszawy. 7.45 Program na dz. bleż. 7.50 Wskazówki praktyczne. 8.00—8.20 Tr. z Warszawy. 11.57—14.00 Tr. z Warszawy, Krakowa i Lwowa. 14.35 Przegląd giełdowy. 14.45—17.50 Tr. z Warszawy i Wilna. 17.50 „Dawna stolica biskupstwa chełmińskiego — Chełmża”. Odczyt z cyklu „Miasta i miasteczka polskie”, wygł. H. Gęstrowski. 18.00 Tr. z Warszawy. 18.30 Płyty. 18.40 Życie kultur, artystyczne i nauk na Pomorzu. 18.45 Płyty. 19.07 Zapowiedź programu na dzień nast. 19.15 Płyty. 19.25 Wiadom. sportowe z Pomorza. 19.29—22.00 Tr. z Warszawy. 22.00 Koncert reklamowy. 22.15—24.00 Tr. z Warszawy i Wilna. — Zakończenie programu.

ZAGRANICA

17.30 Wiedeń. Sonata c-dur Springera. 17.45 Brno. Pieśni Schuberta i Mahlera. 18.00 Leningrad. „De-

mon” — opera Rubinsteina. 18.05 Koszyce. Muzyka cygańska. 18.10 Praga. Koncert z cyklu: 300 lat muzyki fortep. 18.15 Bukareszt. Marsze i walec. 18.20 Koelnigswusterhausen. Pieśni węgierskie. 18.30 Monachjum. Pieśni Thuilliego. 18.45 Strashburg. Uroczystości z ok. rocznicy zwycięstwa pod Verdun. 19.00 Hamburg. Międzynar. święto muzyki. W progr. „Divina Commedia” — Fr. Liszta. 19.10 Królewiec. Muzyka dęta. 19.15 Wrocław. Pieśni niemieckie. 19.30 Monachjum. Muzyka dwufort. 20.00 Bruksela franc. Koncert ork. symf. 20.00 Radio Paris. „Ryszard Lwie Serce” — opera kom. Grottyego. 20.05 Bukareszt. Wiecz. muzyczny. 20.10 Monachjum. „Brigitte” — operetka Messagera. 20.30 Stockholm. Kabaret. 20.30 Kopenhaga. Melodie filmowe i operetkowa. 20.55 Rzym „Purytanie” — opera Belliniego. 21.00 Luksemburg. Koncert galowy z udziałem L. Delporte (fort.). 21.30 Mediolan. Pieśni rosyjskie i ukraińskie. 21.30 Budapeszt. Koncert wiecz. 21.35 Kopenhaga. Lekkie melodie duńskie. 22.05 Bukareszt. Muzyka lekka. 22.10 Wiedeń. Koncert muzyki austriackiej pod dyr. Konratha. 22.30 Berlin. Wesola audycja muz. 24.00 Sztutgart. Koncert radjook. 1.00 Sztutgart. Muzyka kameralna w wyk. kwartetu Wendlinga.

